

at Afslagene lyder paa: „Det ansøgte kan ikke bevilges paa det foreliggende Grundlag“, og siger, at man kan saa faa Lov til at søge videre de 365 Dage i Aaret om, hvad egentlig Grunden til Afslaget er. Men Sagførerene kan — og det ved jeg, at det ærede Medlem har gjort — gaa op i Justitsministeriet og prøve, om ikke Kontorchefen vilde tage venligt imod dem, spørge ham om, hvad Grunden er, og saa faa al Ting oplyst saaledes, at det hele er gjort paa et Par Timer og ikke paa 365 Dage. Jeg ved, at det ærede Medlem er blevet venligt modtaget i Justitsministeriet, naar det ærede Medlem ønskede saadanne Oplysninger, og uagtet det ærede Medlem her har rettet et meget ubegrundet Angreb paa Justitsministeriet, skal jeg indestaa for, at Fruen ogsaa i Fremtiden vil blive vel modtaget, naar hun søger Oplysninger af denne Beskaffenhed hos Justitsministeriet. Men at give sig til at skrive lange Vejledninger til Sagførerene om, hvorfor de faar Afslag paa et Andragende, kan Justitsministeriet ikke paatage sig; vi skal jo ikke være juridiske Manuduktører for Sagførerene. De maa selv finde ud af deres Sager, og naar de finder rigtigt ud af deres Sager, bærer de sig ikke ad, som det ærede Medlem efter hendes egen Skildring bar sig ad i den tredje Sag, det ærede Medlem har omtalt. Det er en Sag vedrørende en Hustru, som paastod at have faaet Bank af sin Mand, og at Manden havde paadraget sig en slem Sygdom. Som Sagfører for denne Dame havde det ærede Medlem indgivet Separationsansøgning; der hengik meget lang Tid, inden der kom Svar paa den Ansøgning, og da det kom, var det Afslag. Men det var, fordi Beviserne glippede for det ærede Medlem, fordi det ærede Medlem som Sagfører havde grebet fejl og var gaaet til Administrationen med en Sag, som efter sin Beskaffenhed skulde for Domstolene. Det viste sig ogsaa, at da det ærede Medlem bagefter gik til Domstolene, kunde det ærede Medlem der fremtvinge de Beviser, som Øvrigheden ikke havde nogen Adgang til at fremtvinge, og hvis det ærede Medlem derfor ikke oprindelig var gaaet fejl, men straks var gaaet til Domstolene, var Sagen blevet ordnet lettere og hurtigere og Klienten blevet bedre betjent. Men det er en Fejl af Sagføreren og ikke af Justitsministeriet. Derfor tillader jeg mig paa ny at minde det ærede Medlem om det gamle Ord: Hvi ser du Skæven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var!

Det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) omtalte Forholdene paa Jægerspris og bad mig om at henvende mig til Departementschef Schrøder, som han sagde var Revisor ved Jægerspris, og spørge ham, hvad det betød, at man havde „udstationeret“ nogle Børn. Jeg maa dertil sige, at da Schrøder blev Departementschef i Justitsministeriet og saaledes fik en om end kun ringe Myndighed og Indflydelse gennem sin Embedsvirksomhed paa Jægerspris, opgav han at være Revisor ved denne Institution, idet han ikke efter sin Mening kunde revidere en Institution, som stod blot til en vis Grad under Justitsministeriets Tilsyn, naar han var dettes Departementschef. Han er derfor ikke paa nogen Maade knyttet til denne Institution og kan ikke give nogen Oplysning om, hvad der menes med, at nogle Børn er „udstationerede“. Hvis det imidlertid er saaledes, at Børnene er blevet vel anbragt, gør det dog ikke saa meget med dette Ord, om end jeg maa sige, at det er et uheldigt Udtryk. Jeg maa henvise det ærede Medlem til Dr. Moltesen, som sidder i Bestyrelsen for Jægerspris; han kan spørge ham, hvad Meningen er med dette Udtryk, og om disse Børn er blevet godt anbragt. Det ærede Medlem beklagede sig over ikke at have kunnet faa en Beretning for Aaret 1915 fra Frederik den Syvendes Stiftelse for hjælpeløse og forladte Pigebørn, især af Almuen, oprettet af Grevinde Danner. Den er her til det ærede Medlems Disposition.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Simonsen) talte om Arbejdet i Fængslerne, og det har jo ogsaa det ærede 6te Medlem for Aarhus Amt (Karen Ankersted) talt om. Jeg vil meget indtrængeude bede, om man nu ikke vilde holde op med disse mange Henstillinger om, at Fangerne ikke maa blive beskæftiget ved dette eller hint Arbejde. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds udtalte, at nu hed det sig, at for Jyllands Vedkommende skal ogsaa Forarbejdelsen af Statsbanernes Tasker trækkes fra de private Sadelmagere, hvilket vil gaa ud over Sadelmagersvendene, og henlægges til Straffeanstalterne. Det kan nu ikke nytte, at man baade vil give Arbejde til Fangerne i Fængslerne, saa at de kan blive vel beskæftiget og beskæftiget ved Arbejde, som kan være nogenlunde opdragende for dem, Arbejde, som de ogsaa kan vente at have noget Erhverv ved, naar de kommer ud i Livet, og at man saa, hver Gang de faar et Stykke